

Amores Perros

Tomáš Klus

Mým útočištěm je obranný val
s matrací nemocničních lůžek.
Měl jsem rád, ale nemiloval,
klasický příklad obyčejného muže.

Samotář, však štědrý na city,
dal by cokoli za milimetr ženy.
V mlčení býval zarytý,
všem dával najevo,
jak moc je ublížený.

Miláčku, jen mě pomiluj,
pojď, já tě vysvobodím,
až zmáčknu tě, rovně stůj,
ještě jednou mě pomiluj.

Amores perros,
hej, caramba.
Amores perros,
hej, caramba.

Lásku bral jak prášky na spaní,
nebylo nic, čeho by se stranil.
K popukání mu bylo pokání,
tokal tak dlouho, dokud neranil.

Z legrace občas pokládal
svou hlavu na popravčí špalky
a otázky, co život pokládal,
sfoukl rychle jak plamen zápalky.

Tancuj, když pískám,
když nahá jsi
jak měsíc na hladině.
Když se ti stýská,
jsi jako tříska
bodnutá ve slabině.

Amores perros,
hej, caramba.
Amores perros,
hej, caramba.

Tancuj, když pískám,
když nahá jsi
jak měsíc na hladině.
Když se ti stýská,
jsi jako tříska
bodnutá ve slabině.

Amores perros,
hej, caramba.
Amores perros,
caramba.
Amores perros,
caramba.

Amores perros.